

Nya medaljörer

Jag föddes 1925 och har under hela min levnad varit bosatt i Viksta. All min verksamma tid har kretsat kring jordbruk. Under åren 1949–1984 brukade jag Mesattebo, en gård på 90 hektar.

Ett 30-årigt ledarskap inom Viksta idrottsklubb gjorde att mitt egentliga arbete i Viksta hembygdsförening inte började förrän 1985, då dess ordförande på grund av hälsoskäl slutade och jag fick överta jobbet.

Den första arbetsuppgiften blev ett minnesmärke över avlidne riksspelmanen Leonard "Viksta-Lasse" Larsson. En stiftelse bildades och huvuduppgiften blev att ordna ekonomin samt att hitta lämplig konstnär. Resultatet blev att på Viksta-dagen 1987 kunde vi inviga en bronsrelief av Viksta-Lasse monterad på

ett stort stenblock. Konstnären Erik Ståhl stod för det konstnärliga utförandet.

En annan stor uppgift stod vi inför 1986 när lantbrukaren Valter Anstrén erbjöd hembygdsföreningen att överta hans samling av veterantraktorer. Hembygdsföreningen antog erbjudandet, en stiftelse bildades och övertog arbetet som resultat i Viksta Traktormuseum, med bland annat ett hundratal traktorer i samlingarna.

Till sist tackar jag alla de många medarbetarna utan vilkas insats mitt hembygdsarbete inte kunnat realiseras. Det gläder mig att mitt arbete, som utförts endast på hemmaplan, legat till grund för denna utmärkelse för vilken jag framför ett varmt tack.

Stig Geijstedt

Jag föddes 1926 i Torstuna socken, som jag sedan varit trogen.

Som den yngste av tre syskon växte jag upp på ett småjordbruk där jag hjälpte till med allehanda göromål. Bland annat fick jag följa med min far på skogskörning. Han härstammade från en värmländsk nyodlarsläkt och hans största intresse var att ligga ute på skogskörningar. Stocksågen fick jag dra tillsammans med min mor.

Min skolgång fick jag göra utanför sockengränsen. Som ersättning för undervisningen fick jag såga och hugga en stor del av veden som åtgick till alla eldstäder i skola och lärarbostäder.

Skolgången varade i sex år och sen började jag arbeta i jordbruk, skogsbruk, tegelbruk och sågverk. Man fick ta det arbete som erbjöds.

Året före militärtjänsten gick jag på Osby lantmannaskola.

Efter drygt ett års militärtjänst började jag som småjordbrukare, vilket jag tillsammans med min hustru varit i femtio år. Någon möjlighet att utöka jordbruket fanns inte eftersom jag var klassad som skogsarbetare. En syssla jag ägnat mig åt i många olika former i hela mitt yrkesverksamma liv. Min hustru har fått hjälpa till med hem och djur när jag varit ute på arbete.

1970 började jag sköta många olika sysslor i Skattmansöadalens naturreservat, på senare tid även som tillsynsman. Jag ställer också upp som guide vid

Ytterkvarn där det finns lämningar från järnhantering, kvarnar och tegelbruk m.m.

Mina ideella intressen har varit nykterhets- och idrottsföreningar. Bland annat har jag arbetat då Uppland arrangerat O-ringens 5-dagarsorientering. Jag ansvarar också tillsammans med ENA-vandrarna för en delsträcka på Upplandsleden.

Inom det kyrkliga arbetet är jag medlem i kyrkofullmäktige. En hobby som jag har gemensamt med min hustru är kurser i uppländskt gårdsgårdsbygge, som vi haft under många år. Jag reparerar också stenmurar vid kyrkor, både inom och utom pastoratet. Mitt intresse för hembygdsgården i Härled började ganska sent. Där fanns tillfälle för många ideella insatser. Tillsammans med tre andra pensionärer har jag satt upp 200 m gårdsgård där. Alla gamla hus behöver varje år reparationer och tillsyn. Ett arbete som jag antagligen kommer att fortsätta med så länge orken står mig bi.

Att jag skulle få medalj för mitt arbete vid Härledgården har jag aldrig haft en tanke på. Det var därför med stor glädje och tacksamhet jag fick mottaga Upplands fornminnesförening och hembygdsförbunds medalj ur Ann-Cathrine Haglunds hand.

Ingvar Pettersson